

عنوان مقاله:

سازمان پیمان آتلانتیک شمالی و تسلیحات هسته ای تاکتیکی

محل انتشار:

اولین همایش ملی پدافند غیر عامل در علوم دریایی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

مجید غلامی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روابط بین الملل دانشگاه تهران

مهدی جودی - دانشجوی کارشناسی ارشد رشته روابط بین الملل دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سلاح های هسته ای تاکتیکی هرچند با تلاش های ابتدایی ایالات متحده آمریکا در دهه ۱۹۵۲ پدید آمدند اما قدرت طلبی دوبلوک شرق و غرب در قالب پیمان های ورشو و ناتو، هر روز بر کمیت و کیفیت این تسلیحات می افزود. تسلیحاتی که به دلیمهت متفاوت در میان دو بلوک، هیچ گاه مفهوم واحدی را در عرصه های نظامی از خود بر جای نگذاشتند. از سوی دیگر هرچند ناتو پس از سقوط شوروی سعی در کاهش کمی این تسلیحات داشته است اما این تسلیحات همچنان به عنوان بخش مهمی از زرادخانه هسته ای روسیه باقی مانده اند. هدف این پژوهش واکاوی تحولات تسلیحات هسته ای تاکتیکی در بستری تاریخی است. یافته های پژوهش حاضر نشان می دهد که با گذشت زمان بر مناقشات مفهومی بر سر تسلیحات هسته ای تاکتیکی افزوده شده و همین، مهمترین عامل عدم موفقیت مذاکرات کاهش تسلیحات هسته ای در میان آمریکا و شوروی روسیه بوده، هست و به احتمال زیاد، خواهد بود

کلمات کلیدی:

ناتو، تسلیحات هسته ای تاکتیکی، شوروی، ورشو و بازدارندگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/359575>

